

essant og værd, at understrege, at Socialdemokraterne gøre dette gældende, at naar man betror en Sag i Vælgernes egen Haand, er det Indskrænkning i deres Selvstyre.

Det ærede Medlem talte om Amtsraadene og sagde, at „1 over $\frac{2}{5}$ “ behøver der kun at være i mange Sogneraad for at sikre den ene Valgmand. Ja, tænk: 1 over $\frac{2}{5}$! saa nær skulle de to Halvdele være hinanden efter det ærede Medlems egne Udtalelser. Forholdet er dette, at i 400 Sogneraad skal der over $\frac{2}{5}$ og i 500 skal der være $\frac{2}{5}$ af Vælgernes. Det ærede Medlem skulde sætte disse Betragtninger sammen med sit Tilbud i Fjor om at tage 3 delegerede, og han skulde i det hele taget sætte alle sine Udtalelser her i Gaar sammen med sit udtrykkelige Motivering af, hvorfor man skulde gaa med til 3 delegerede i Fjor, thi da motiverede det ærede Medlem det udtrykkelig derved, at det vilde give en tvedelt Repræsentation. Det ærede Medlem talte om andre Lande. Det var heller ikke noget uinteressant Afsnit af det ærede Medlems Tale. Han talte om, at der var flere andre Lande, hvor Forholdene vare meget bedre end her efter dette Forslags Vedtagelse. Det er i det hele taget saaledes, at naar det ærede Medlem er agitatorisk oppe i en Tale, fremhæver han Bestemmelser af en eller anden Karakter som ganske forfærdelige, medens mere vidtgaende Bestemmelser andre Steder naturligvis ere udmærkede. Se, det, at vi lægge Sagen i Vælgernes egen Haand, er en Indskrænkning i Selvstyret, men i andre Lande er det ganske anderledes godt, f. Eks. i Svejts. Ja, i Svejts kræve de, at det aarlige Budget skal approberes af Regeringen, og det kræves endvidere, at hvis der bliver Tale om mere end 10 pCt. Stigning af Udgifterne i Aarets Løb, skal Regeringens Approbation indhentes. Det er en ganske anderledes udmærket Bestemmelse, selvfølgelig, end at lægge Afgørelsen i Vælgernes Haand, det er klart, det er mere demokratisk! I tyske Byer er Statens Tilsyn meget effektivt. I England ere de kommunale Opgaaver meget begrænsede ved selve Lovgivningen. Endelig i Preussen, som jeg ogsaa tror, det ærede Medlem talte om, er der Tre-Klassevalg.

Saa kom det ærede Medlem i Slutningen af sin Tale ind paa nogle politiske Betragtninger. Han sagde: Nu kunde de have taget Kampen sammen med os, nu var det det rigtige Øjeblik. Det kan ikke være det ærede Medlems Mening. Det kan ikke være det ærede Medlems Mening nu

at ville sige, at nu kunde vi have taget Kampen sammen med Socialdemokratiet. Naar det ærede Medlem læser sine Udtalelser fra i Fjor, vil han se, at da sagde det ærede Medlem her i Salen, at før havde der kunnet være Tale om at rykke ud i Kamp sammen, men nu, efter at man havde forelagt dette Forligstilbud fra Regeringspartiets Side, var Talen herom ganske hen i Vejret, det var fuldkommen udelukket nogen Sinde at tale herom. Det sagde det ærede Medlem i Fjor. Men i Aar er det aabenbart fuldstændig forkert, om man vilde lægge den mindste Vægt paa det ærede Medlems Udtalelser fra i Fjor. Saa sagde det ærede Medlem: Taalmodighed kunde man have haft. Ja, det var jeg fuldkommen klar over, at medens man har været saa utaalmodig hele Tiden for at faa en Løsning, vilde man den Dag, Sagen skulde afgøres, komme og være saa taalmodig, saa taalmodig, — det var mig ganske klart. Der var „Døden“, sagde det ærede Medlem, Døden kunde man ogsaa regne med. Men i Fjor var det det forfærdeligste af alt at regne med noget saadant. Det ærede Medlems Partiorgan „Social-Demokraten“ bebredede den 3. Marts i Fjor Venstrebladene, at de kunde falde paa saadan at tale om Taalmodighed, og skrev: „Døden har i dansk Politik i Regelen været Reaktionens Forbundsfaelle, Rotwitts Død i 1860, C. Bergs i 1891 og Hørups i 1902 ere Eksempler herpaa. Der kan gaa mange Aar, inden der dør nogen af de resterende kongevalgte, imedens kan Venstre let raadne op; desuden gør Døden maaske ogsaa lyst i Venstres Rækker, Suppleringsvalgene til Landstinget ere næsten altid i Højres Favør“. Det var den Udtalelse, der fremkom i Fjor.

Saa sagde det ærede Medlem, at Regeringen havde svækket sin Position ved at give Landstinget lettere Spil ved at dette Forslag blev gennemført. Nu kunde Landstinget have ganske anderledes let Spil med Hensyn til alle de Sager, som Befolkningen satte stor Pris paa. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem i denne Betragtning. Jeg tror, at Befolkningens Holdning til Landstinget vil ganske afhænge af, hvorledes Landstinget stiller sig overfor de forskellige Reformkrav, Befolkningen ønsker at faa løste ogsaa i Fremtiden. Derfor var det netop, at jeg, da jeg fremlagde Forslaget, her udtalte, at i den Skikkelse, man nu kunde faa det, hvori Landstinget nu var gaaet med til at gennemføre det, vilde det have været et fuldkommen taabeligt Skridt, om man havde afvist dette Forslag og indledet